

Tomí Lapid elment

Egy apró jegyzetet leszámítva (egyébként első Izrael szállításunk volt ez: Múlt és Jövő 91/2. *Ben Gurion a magyar zsidókról*. B. G. levele Lampel Lapid Tamásnak), Tomi Lapid nem volt a *Múlt és Jövő* szerzője. Egy folyóiratot azonban nem csak a szerzői reprezentálnak, hanem a közönsége is. Tomi Lapid a *Múlt és Jövő*-nek kezdettől fogva olvasója, véleményezője és híve volt. Apósával, a 100. évébe lépő David Giladival a magyar kultúrájú zsidóságot képviselte Izraelben. Nemcsak az érdeklődésével, hanem azzal az újságírói attitűddel és szellemiséggel, aminek a magyar zsidóság volt a bölcsője. Kapcsolata, s ha lehetősége volt rá segítő jóindulata a *Múlt és Jövő*-vel természetesen adódott ebből az érdeklődésből. A barátság egynapos volt a folyóirattal, azaz húsz évre

tekint vissza. Ahol tudott segített, tanáccsal, telefonszámmal, véleménnyel. Magas rangú politikusként (a Sharon-kormány igazságügy-minisztereként, kormányfő helyettesként) a Jeruzsálemi Nemzetközi Könyvvásáron rendszeresen megtisztelte standunkat egy-egy szép és biztató beszéddel. Hozzá fűződik – amint be is számoltunk róla – Raul Wallenberg szobrának – Varga Imre budapesti emlékműve másának felállítása Tel-Avivban. Hiszen a legendás svéd megmentettjei itt élnek, s itt eresztettek gyökeret – többségükben. Tomi Lapidot a halál a Yad Vasem Múzeum és Emlékhatóság éléről ragadta el, ahol igen sok tennivalója és terve volt – mint a soá nagy magyar tapasztala túlélőjének. Ránk figyelő drukkeri szeme és figyelme nagyon fog hiányozni.

◀ Tomi a Jeruzsálemi Nemzetközi Könyvvásáron a Múlt és Jövő standjánál, Michael K. Silberrel, egy harmadik „magyar”. Jákov Katz *Hagyomány és Válság* című könyvének bemutatóján.

LENT: A. B. Jehosuával, akinek szintén könyve jelent meg kiadónknál

Tomi Lapid a tel-avivi Wallenberg-emlékmű leleplezésénél Ron Huldaival, Tel-Aviv főpolgármesterével